

Illustrissime Vir

Destinato ad te calamo, verum loquor, nominis tui
 timor me occupavit, quod scolasticus ego, cal-
 care non verear limen, quod profanus quisque sine
 sacrilegio non tangit. Sed, cum sciam, inter tan-
 tas virtutes, quibus, omnibus, fama magnitudine,
 in orbe iam senescente umbram feceris, humanitatem
 familiam ducere, qua benignitatis erit, animos & auda-
 ciam addere, quo verecundiae cursus seculi, pulsoque
 rubore renascar. Ut ab ipsa igitur audacia vires
 mutuem; non utique, juvenem, tui amantem, tui culto-
 rem, speris, qua me inebriari passus sum, plenissimum,
 quod in Excellentiae tuae notitiam aspirare au-
 deat suspiciosum putabis. Forsan, ipse mihi de-
 buissem Mercurius esse, quam, si viam ad tui
 Magnitudinem affectares, vel, ad minimum, versu,
 (pabula hae excellentis animae) & altiori sono te com-
 pellasse. Quod prius attinet, tentari, sed, non da-
 batur conveniendi potestas, quippe Stagira absens.
 Dein, non abs re laudabilius aliquando, si per
 ministros: inconsulti enim temeritate eo sa-
 pientissime prolabimur; ut, sum commodissime fi-

en

fieri fieri quid autumamus, nobis ipsis inutiles, imo noxios,
alijs difficiles nos exhibemus. Quod posterius ad pe-
destrem hunc sermonem perveni, quod nollem nugas meas
tanti Viri iudicio expositas. Spartani placere, quis
tibia, non tuba in pugna dat animum. Possem quidem,
neq; sum tam degener Apollinis; verum

Non ausus tener est Catullus
Magno mittere passerem Maroni.

Tu enim V. I. primus, optimus, maximus. Merito eor-
te supra Horatianos & Pindaricos ceteros, quos plu-
res veneratur, casta antiquitas, & sapiens posteritas,
non moritura gloriae pennis evolasse dicam: ut ju-
re docta qui vestigia, quotquot orbe litterarum ama-
tores, venerabundi exosculentur; quem geminatae felici-
tate, belgicae latinâq; carminantem, ^{videmus} nec amulum ba-
eaeus reperisse, nec aequalem, acceperit, nec secundum
sed, Fucati sermonis opem mens conscia laudis
Abnuat.

Una, ac verissima tui laus, ex vero nec posse, nec lau-
dari velle.

Vale fulcrum atq; Columna Musarum, neq; in illo-

rum

illorum haurere numerum, qui Exetia t. quam devo-
tissimos, et commodatissimos exoptant, patere.

C. H.

Qui potes constans momentis esse desultorijs
Inter arma, bucinasy, ruroresq, bellicos:
Iure Constantini nomen, atq, babes Constantie

Itinerarium hoc meum ab Excellentia tua impetratum venit,
ne ipsi decessare velit tractatum illud ^{officium} inscribendo
Albo nomen Hugonij, illustri famam per mare ac terras
propagatum; pro his hominem hunc, qui se tuum (forsan
insolentius) profiteri audeat, obligatissimum, devotissimum
abij, & semper habebis.

C. H.

Cultor submissus

Henric Picard

Frankere clo. loc. LVIII. Prid. Non. Oct.

[Faint, illegible handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint handwritten signature or name.]

[Faint handwritten text, possibly a date or reference number.]